

Η Ιουλία Ιωάννου συνομιλεί με την Άννα Γαλανού για το vivlio-life.gr

Συγγραφέας του μυθιστορήματος «Όταν φεύγουν τα σύννεφα» που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Διόπτρα

«Ψάχνω χρόνια για μια αγάπη που θα με κάνει να γονατίσω μπροστά της, που θα δώσει νόημα σ' όλες αυτές τις στιγμές και τις λεπτομέρειες που συνιστούν την αληθινή ζωή. Δύσκολο πράγμα η αγάπη, πολύ δύσκολο».

«Η καρδιά δεν λαθεύει, ξέρει να διαλέγει και να πονάει ξέρει»...

«Εσύ δεν διαλέγεις με την καρδιά σου, γιε μου, με τα μάτια σου διαλέγεις και με το σώμα. Άμα σε πονέσει από την αρχή η καρδιά, τότε ναι, τότε μόνο διάλεξες σωστά».

«Πόσο μελαγχολικό είναι να περιμένεις. Κάτι, οτιδήποτε. Πόσο μακραίνει ο χρόνος, πόσο θαμπώνουν οι μέρες, πόσο ξεθωριάζουν οι χαρές. Καμιά φορά αναρωτιόμουν αν ήμουν εγώ ο απαιτητικός της ζωής, εκείνος που ήθελε να γίνεται καθετί στην ώρα του...ή μήπως συνέβαινε ακριβώς το αντίθετο; Μήπως άφηνα πάντα πολλά περιθώρια, μήπως ήμουν πολύ υποχωρητικός;»

«Έτσι όμως είναι η ζωή, ένας κύκλος. Όλα ξεκινούν και τελειώνουν από εκεί που άρχισαν, τίποτα δεν γίνεται στην τύχη. Όλα συμβαίνουν για κάποιον λόγο, γεγονότα και καταστάσεις, είτε καλά είτε όχι, οδηγούν κατά έναν περίεργο τρόπο στην αλήθεια, στην εξιλέωση, στη συγγνώμη, στην απονομή δικαιοσύνης».

- Θεωρώ ότι το Όταν φεύγουν τα σύννεφα είναι ένα μυθιστόρημα γεμάτο γνώση από τη ζωή, τη συμπεριφορά των ανθρώπων και των πράξεών τους. Εσείς νιώθετε ότι είναι το απόσταγμα της δικής σας σοφίας, της δικής σας πορείας;

Απόσταγμα, όχι δεν θα το έλεγα, αλλά ένα μυθιστόρημα διαπιστώσεων και προβληματισμού, είναι σίγουρα. Σαφώς εμπεριέχει – κι αυτό συμβαίνει συνειδητά για πρώτη φορά σε βιβλίο μου – πολλά στοιχεία, που ανάγονται σε προσωπικές μου απόψεις, εμπειρίες και συμπεράσματα. Αποκαλύπτομαι κι εγώ μαζί με τους ήρωες μου και παίρνω θέση για πολλά θέματα, που με απασχολούν σαν άνθρωπο, που με προβληματίζουν, που με κάνουν να χαίρομαι ή να ασφυκτιώ. Κάνω σαφέστατο πως για κάποια πράγματα δεν υπάρχει συγγνώμη και πως η λύτρωση είναι αποτέλεσμα ενός διαρκούς αγώνα ανάμεσα στο καλό και στο κακό.

- Η πρωτοπρόσωπη αφήγηση του Κώστα με κέρδισε όσο λίγοι ήρωες! Είναι ένας άντρας που τολμάει να ξεγυμνώσει τα πιο βαθιά του αισθήματα, τα λάθη του και τις επιλογές του. Αγαπάει όσο λίγοι άντρες τολμούν να παραδεχτούν στη ζωή τους. Υπάρχουν τέτοιοι άντρες γύρω μας;

Αβίαστα απαντώ, πως ναι υπάρχουν. Είναι εκείνοι που δεν αποτελούν ποτέ το επίκεντρο μιας συζήτησης, που δεν φιγουράρουν σε πρωτοσέλιδα, που δεν κάνουν κανενός είδους επίδειξη, που κινούνται πάντα σε χαμηλούς τόνους, εκείνοι που έχουν μάθει να ακούνε τους άλλους και δεν κάνουν συνεχώς τους παντογνώστες. Κάποιες φορές, ίσως μπορείς και να τους δεις, αν το θέλεις βέβαια, μπροστά σε πάγκους με παλιούς δίσκους L.P. ή σε άλλους, να ψάχνουν τους ποιητές μας σε παλιές εκδόσεις, σε μοναχικούς περιπάτους στην Ακρόπολη ή στην θάλασσα ... κυρίως χειμώνα.

- Αν δεν έρθει το πλήρωμα του χρόνου δεν γίνεται να αναμετρηθούμε με το παρελθόν και όσα κουβαλάμε μέσα μας. Όμως η σιωπή της Φανής θα μπορούσε να θέσει σε μεγάλο κίνδυνο την κόρη της αν εκείνη ανακάλυπτε το παρελθόν της οικογένειας του Αλέξη. Γιατί δεν είχε τη δύναμη να σταματήσει αυτό το γάμο λέγοντας την αλήθεια;

Ήταν μια λάθος εκτίμηση της Φανής, και το επέλεξα συνειδητά να είναι έτσι. Είναι από εκείνα τα λάθη που κάνουμε πολλές φορές οι γονείς στην προσπάθειά μας να προστατέψουμε όσο γίνεται περισσότερο το παιδί μας, χωρίς να μπορούμε να σκεφτούμε ότι με αυτό τον τρόπο ίσως του κάνουμε μεγαλύτερο κακό. Αυτές οι βεβιασμένες αποφάσεις κρύβουν μέσα τους πολύ φόβο και ανασφάλεια. Ο φόβος, χαρακτηριστικό γνώρισμα της εποχής που διανύουμε, τις περισσότερες φορές είναι καταλυτικός στις αποφάσεις μας. Δεν μας αφήνει κανένα περιθώριο ορθής σκέψης και οι αποφάσεις που παίρνουμε υπό την επήρειά του, μπορούν να αποδειχτούν στην συνέχεια καταστροφικές.

- Η γυναίκα που κάνει την τεράστια ανατροπή στην ιστορία είναι η Ελίνα! Τελικά η μεγάλη αγάπη μπορεί να μετατραπεί σε μίσος... αλλά ακόμη και την ύστατη ώρα εκείνη πώς γίνεται να αναζητεί με τη σκέψη της εκείνον που την κατέστρεψε;

Τα όρια που χωρίζουν το μίσος από την αγάπη καμιά φορά είναι μια λεπτή γραμμή. Η άλλη όψη του ίδιου νομίσματος. Η συγκεκριμένη γυναίκα δεν είναι μια συνηθισμένη περσόνα, δεν είναι ένα άτομο που μπορείς να την έχεις φίλη και να της ανοίγεις την καρδιά σου. Αυτό το κάνω σαφές εξ αρχής. Μεγαλωμένη όπως ακριβώς περιγράφω, αναζητά να ζήσει ένα μεγάλο πάθος, γιατί μόνο κάτι τέτοιο μπορεί να τροφοδοτήσει την ματαιοδοξία και την ανικανότητά της να ενταχθεί σε ένα κοινωνικό σύνολο. Αυτό αναζητά λοιπόν και την ύστατη ώρα, μόνο αυτό θα μπορούσε να την κρατήσει ζωντανή. Έτσι λοιπόν τα αισθήματά της, μετατρέπονται σε μεγαλοπρεπείς εικόνες ενός

“ένδοξου” παρελθόντος, που είχε ζήσει μόνο με τον συγκεκριμένο άνδρα.

- Χριστίνα και Κώστας... ένα ζηλευτό ζευγάρι που η μοίρα τους ένωσε την κατάλληλη στιγμή. Είναι νόμος της ζωής ότι θα πρέπει να περάσουμε από τις συμπληγάδες πέτρες για να βρούμε επιτέλους την ευτυχία;

Όχι, στην πραγματική ζωή δεν συμβαίνει πια και τόσο συχνά αυτό. Μπορεί βέβαια η ευτυχία να σου κτυπήσει πράγματι κάποια στιγμή την πόρτα κι εσύ να μην την ανοίξεις. Θα μπορούσα να βάλω πολλά “μπορεί”, σ’ αυτή την ερώτηση. Θα πω όμως αυτό που λέω συνεχώς, γιατί το πιστεύω απόλυτα και το έχω ζήσει και στην πράξη. Ό,τι σου χρωστάει η ζωή, με κάποιο τρόπο θα στο δώσει στο τέλος. Μπορεί να μην σου δώσει τον μεγάλο έρωτα, που ίσως ονειρευόσουν, και να σου χαρίσει την ευτυχία να είσαι υγιής, να διαπρέψεις επαγγελματικά, να κερδίσεις ένα λαχείο. Όλα αυτά ανταμοιβή οφειλομένων είναι... άλλωστε δεν μπορούμε να τα έχουμε όλα, δεν θα υπάρξει ισορροπία έτσι.

- Το χρήμα και η εξουσία έχουν τη δύναμη να καταστρέψουν ζωές προκειμένου να ανέβουν κοινωνικά κάποιοι άνθρωποι, πατώντας κυριολεκτικά επί πτωμάτων. Δυστυχώς είναι μεγάλη αλήθεια... όμως στην πραγματική ζωή πληρώνουν πραγματικά όσοι έφταιξαν;

Είπα παραπάνω για τα οφειλόμενα και τα ανεξόφλητα. Μπορεί να μην πληρώσει κάποιος που πάτησε επί πτωμάτων, έτσι όπως θα θέλαμε, ώστε να αποδοθεί η δικαιοσύνη, όμως υπάρχουν κι άλλοι παράγοντες που μετέχουν στον λογαριασμό. Προσωπική ευτυχία, υγεία ακόμα κι ένας ήρεμος ύπνος. Πιστεύω απόλυτα ότι με κάποιο τρόπο, η ζωή εν τέλει αποδίδει δικαιοσύνη.

- Η αληθινή αγάπη και η αφοσίωση σε ό,τι αξίζει είναι το βαθύ ηθικό δίδαγμα του βιβλίου. Τελικά, τότε αντιλαμβανόμαστε ότι έχουν φύγει τα σύννεφα που εμπόδιζαν την ευτυχία μας;

Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να αντιληφθείς την καθαρότητα της ψυχής και της καρδιάς σου. Το πρωινό χαμόγελο, η διάθεση προσφοράς, το μοίρασμα δηλαδή της εσωτερικής χαράς και πληρότητας που αναβλύζει από μέσα σου. Η διάθεση για ζωή, για δημιουργία. Ακόμα και η επιλογή των ανθρώπων που αποφασίζεις τελικά να είναι κοντά σου, διαγράφοντας όλους εκείνους που αποτελούσαν τροχοπέδη, ακόμα κι αυτό δείχνει ότι δεν θα επιτρέψεις πλέον, να υπάρξουν περριτά εμπόδια σε μια συνειδητοποιημένη πια διαδρομή ζωής.

Σας εύχομαι καλοτάξιδο το νέο σας βιβλίο και κάθε ευτυχία στην προσωπική σας ζωή!

Λίγα λόγια για το βιβλίο

Όταν φεύγουν τα σύννεφα

Ένας πετυχημένος και ζηλευτός γάμος θα καταλήξει σε εφιάλη.

Χριστίνα και Αλέξης. Εκείνη, πασίγνωστη τηλεπαρουσιάστρια, εκείνος, πλούσιος επιχειρηματίας. Η ευτυχία αποτελεί κενό γράμμα στη σχέση τους και οι διαδρομές τους ακολουθούν διαφορετικές κατευθύνσεις. Ένα ζευγάρι με πολλά μυστικά. Καθένας τους κουβαλά το δικό του σκοτεινό παρελθόν. Αρκεί μια στροφή της μοίρας για να τους φέρει αντιμέτωπους με το πεπρωμένο τους.

Κώστας. Τρυφερός, ρομαντικός και βαθιά ερωτευμένος με τη Χριστίνα. Ένας από επιλογή μοναχικός άνθρωπος με μεγάλες ευαισθησίες, που ψάχνει την αληθινή αγάπη. Ένας άντρας που οι περιστασιακοί έρωτες δεν τον αφορούν.

Ελίνα. Η γυναίκα που κάνει τη μεγάλη ανατροπή στην πλοκή της ιστορίας.

Όταν εμφανίζεται στο προσκήνιο, όλα αλλάζουν αμέσως.

Φανή. Η μητέρα της Χριστίνας και λυδία λίθος της ιστορίας.

Άραγε κάποια πράγματα έρχονται τυχαία στη ζωή μας ή μια ανώτερη δύναμη τα φέρνει στον δρόμο μας; Μπορεί το πεπρωμένο να κινεί τα νήματα του σύμπαντος, να καθοδηγεί τις ζωές μας και να χαράζει το μέλλον μας; Πόσο δύσκολο είναι να του ξεφύγει κανείς; Πόσο μακριά μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος όταν διεκδικεί την αληθινή αγάπη;

Οι πέντε ήρωες του βιβλίου ακολουθούν μονοπάτια που ποτέ δεν είχαν φανταστεί. Όλοι γράφουν τις ιστορίες τους, σε πρώτο πλάνο, Όταν Φεύγουν τα Σύννεφα.

Λίγα λόγια για τη συγγραφέα

Η Άννα Γαλανού γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Πεζά του Ηρακλείου Κρήτης. Σπούδασε Οικονομικά και ασχολήθηκε με τη Διαφήμιση και το σχεδιασμό εντύπων.

Από πολύ μικρή ηλικία ξεκίνησε να γράφει στην αρχή μικρά έμμετρα ποιήματα και αργότερα διηγήματα και άλλα είδη πεζού λόγου. Στην Α' Λυκείου απέσπασε το πρώτο Παγκρήτιο βραβείο για τη συγγραφή κειμένου της για το βιβλίο Αναφορά στο Γκρέκο του Νίκου Καζαντζάκη και 2 χρόνια αργότερα, στην Γ' Λυκείου κέρδισε το πρώτο Πανελλήνιο βραβείο αποφοίτων Λυκείου, με τη μελέτη που έκανε συνολικά πάνω στο έργο του Καζαντζάκη.

Στη συνέχεια ασχολήθηκε με την ποίηση και δυο χρόνια αργότερα το ποίημα της "Άδειος κόσμος" πήρε πρώτο Πανελλήνιο βραβείο και βραβείο ΕΡΤ και συμπεριλαμβάνεται σε πάνω από είκοσι ποιητικές συλλογές και ανθολόγια. Στα επόμενα χρόνια απέσπασε πολλές διακρίσεις με τη συμμετοχή της στα λογοτεχνικά δρώμενα της χώρας και απέσπασε το πρώτο Πανελλήνιο βραβείο με το διήγημα της "Με Αντίπαλο Τη Ζωή". Δυο χρόνια αργότερα πήρε το δεύτερο βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου θεατρικού συγγραφέα με το θεατρικό της έργο "Το Τέλος Μιας Κωμωδίας", σε Πανελλήνιο διαγωνισμό της ΕΡΤ. Το έργο της αυτό μεταγλωττίστηκε στα Ισπανικά και Πορτογαλικά. Έχει γράψει πολλά πεζογραφήματα, ποιήματα καθώς και τα παραμύθια: Ένας φτωχός πλούσιος, το παραμύθι του καθρέπτη, ο Νικήτας και φίλια και διαφορετικότητα.